

Kontakty z Mediami i
Informacja

Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej
KOMUNIKAT PRASOWY nr 78/18

Luksemburg, 31 maja 2018 r.

Wyrok w sprawie C-335/17
Valcheva / Babanarakis

Pojęcie „prawa do osobistej styczności z dzieckiem” obejmuje prawo babć i dziadków do osobistej styczności z ich wnukami

Neli Valcheva, obywatelka Bułgarii, jest babcią ze strony matki małoletniego dziecka urodzonego w 2002 r. Od chwili rozwodu rodziców dziecko zwykle przebywa w Grecji z ojcem, obywatelem Grecji. Babcia dąży do przyznania jej prawa do osobistej styczności z dzieckiem. Ze względu na to, iż jest ona zdania, że nie może utrzymywać odpowiednich kontaktów z wnukiem oraz że bezskutecznie zwracała się do organów greckich, wniosła sprawę do bułgarskiego sądu w celu określenia szczegółowych warunków wykonywania prawa do osobistej styczności z wnukiem. Wniosła o umożliwienie jej styczności z nim regularnie, w jeden weekend każdego miesiąca, jak również o umożliwienie jej goszczenia go w jej domu przez okres dwóch lub trzech tygodni w trakcie wakacji, dwa razy w roku. Bułgarski sąd pierwszej instancji i sąd apelacyjny odrzuciły powództwo ze względu na brak jurysdykcji, ponieważ w unijnym rozporządzeniu (rozporządzenie Bruksela II bis)¹ przewidziano jurysdykcję sądów państwa członkowskiego, w którym dziecko ma miejsce zwykłego pobytu (w niniejszym przypadku chodzi o sądy greckie).

Rozpoznając sprawę w ostatniej instancji, Varhoven kasatsionen sad (najwyższy sąd kasacyjny, Bułgaria) stwierdził, że aby określić, który sąd ma jurysdykcję, istotne jest ustalenie, czy rozporządzenie Bruksela II bis ma zastosowanie do prawa babć i dziadków do osobistej styczności z dzieckiem.

W dzisiejszym wyroku Trybunał Sprawiedliwości stwierdził przede wszystkim, że pojęcie „prawa do osobistej styczności z dzieckiem” w rozumieniu rozporządzenia Bruksela II bis należy interpretować w sposób autonomiczny. Po przypomnieniu, że rozporządzenie to obejmuje wszystkie orzeczenia w dziedzinie odpowiedzialności rodzicielskiej i że prawo do osobistej styczności z dzieckiem jest traktowane priorytetowo, Trybunał wskazał, że prawodawca Unii zdecydował się na nieograniczanie liczby osób mogących wykonywać odpowiedzialność rodzicielską lub korzystać z prawa do osobistej styczności z dzieckiem. Zdaniem Trybunału pojęcie „prawa do osobistej styczności z dzieckiem” należy zatem rozumieć jako dotyczące nie tylko prawa rodziców do osobistej styczności z dzieckiem, lecz także prawa pozostałych osób, z którymi dziecko powinno utrzymywać stosunki osobiste, w szczególności prawa babć i dziadków.

Trybunał uściślił także, że w celu uniknięcia przyjmowania sprzecznych ze sobą środków i w najlepszym interesie dziecka konieczne jest, aby co do zasady ten sam sąd orzekał w przedmiocie prawa do osobistej styczności z dzieckiem – a mianowicie sąd miejsca zwykłego pobytu dziecka.

UWAGA: Odesłanie prejudycjalne pozwala sądom państw członkowskich, w ramach rozpatrywanego przez nie sporu, zwrócić się do Trybunału z pytaniem o wykładnię prawa Unii lub o ocenę ważności aktu Unii. Trybunał nie rozpoznaje sporu krajowego. Do sądu krajowego należy rozstrzygnięcie sprawy zgodnie

¹ Rozporządzenie Rady (WE) nr 2201/2003 z dnia 27 listopada 2003 r. dotyczące jurysdykcji oraz uznawania i wykonywania orzeczeń w sprawach małżeńskich oraz w sprawach dotyczących odpowiedzialności rodzicielskiej, uchylające rozporządzenie (WE) nr 1347/2000 (Dz.U. 2003, L 338, s. 1).

z orzeczeniem Trybunału. Orzeczenie to wiąże w ten sam sposób inne sądy krajowe, które spotkają się z podobnym problemem.

Dokument nieoficjalny, sporządzony na użytek mediów, który nie wiąże Trybunału Sprawiedliwości.

[Pełny tekst](#) wyroku znajduje się na stronie internetowej CURIA w dniu ogłoszenia.

Osoba odpowiedzialna za kontakty z mediami: Ireneusz Kolowca ☎ (+352) 4303 2793

Nagranie wideo z ogłoszenia wyroku jest dostępne przez „[Europe by Satellite](#)” ☎ (+32) 2 2964106